

Ministerul Finanțelor Publice

**Agencia Națională de Administrare
Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor**

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
cod poștal 410 519, Z
Tel : 0259 433 056
Fax : 0259 435 209

DECIZIA Nr. din2009
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC "X" SRL din Z
inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice Bihor
sub nr. Z

Directia Generala a Finantelor Publice Bihor a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice a municipiului Z prin adresa nr. Z cu privire la contestatia formulata de SC "X" SRL din Z impotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, modificata prin Decizia de impunere nr. Z si a Raportului de inspectie fiscala nr. Z.

Obiectul contestatiei il constituie masurile dispuse de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a municipiului Z prin Decizia de impunere nr. Z privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. Z, modificata prin Decizia de impunere nr. Z, privind plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentand:

- Z lei - impozit pe profit;
- Z lei - majorari de intarziere aferente;
- Z lei - penalitati de intarziere aferente.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207(1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, la registratura generala a Directiei Generale a Finantelor Publice Bihor sub nr. Z fiind repartizata Administratiei Finantelor Publice a municipiului Z spre intocmirea dosarului si a referatului cu propuneri de solutionare.

Procedura fiind indeplinita Directia Generala a Finantelor Publice Bihor este investita sa solutioneze pe fond contestatia depusa conform art. 209(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

I. Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, modificata prin Decizia de impunere nr. Z si a Raportului de inspectie fiscala nr. Z, emise de organele de inspectie fiscala ale Administratiei Finantelor Publice a municipiului Z, SC "X" SRL aduce urmatoarele argumente:

- arata ca in anii 2003, 2004, 2005 si 2006 salariatii societatii incadrati cu contracte individuale de munca s-au deplasat in Italia pentru prestarea de servicii a caror contravaloare, facturata si incasata in valuta, a fost inregistrata si raportata de catre societate ca venituri impozabile realizate din servicii prestate; pentru acesti salariatii societatea a platit in Romania salarii si a virat la bugetul de stat impozitul pe veniturile din salarii si contributiile sociale aferente, in perioada respectiva realizand numai venituri din servicii prestate in Italia nefiind desfasurata o alta activitate;

- precizeaza ca pentru deplasarile in strainatate a platit salariatilor si a admis la decontare cheltuielile de cazare si diurna pe baza ordinelor de deplasare, conform HG 518/ 1995, fiind considerate cheltuieli deductibile deoarece au fost efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, au fost acordate pana in limita nivelului legal stabilit pentru institutiile publice si au fost inregistrate in contabilitate pe baza documentelor justificative: ordin de deplasare cod 14-5-4 stampilat de societatea la care s-a facut deplasarea, declaratie pe proprie raspundere, copie de pe pasaport, permise de sejur de la autoritatile italiene, decont de cheltuieli pentru deplasari externe cod 14-5-5;

- considera ca motivul invocat de organele de inspectie fiscala potrivit caruia la ordinele de deplasare nu au fost anexate documente privind cheltuielile este neintemeiat, deoarece HG 518/ 1995 la art. 9 alin. (3) prevede ca "in situatia in care cazarea nu poate fi asigurata la unitati hoteliere sau alte asemenea, personalul poate sa inchirieze si locuinte, inasa cu plata unei sume in limita a 75 % din plafonul de cazare" si "cheltuielile cu cazare se justifica pe baza de declaratie data pe proprie raspundere";

- sustine ca a procedat conform prevederilor art. 17 alin. (1 si 2) din HG 518/ 1995, astfel ca la calcularea profitului impozabil cheltuielile au fost acordate in limitele si conditiile stabilite de aceasta hotarare, nefiind de acord cu masura luata de organele de control care analizeaza deductibilitatea cheltuielilor cu cazarea numai in baza art. 21 alin. (4) lit. f din Legea nr. 571/ 2003 si motivand ca ordinele de deplasare sunt documente justificative atata timp cat OMFP nr. 1.752/ 2005 pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene prevede ca din punct de vedere contabil efectuarea operatiunii

economico - financiare este probata de orice document in care se consemneaza aceasta;

- mentioneaza ca in anul 2003 organele de control au aplicat eronat cota de 25 % la calculul impozitului pe profit fara a lua in considerare prevederile art. 2 alin.(5) din Legea 414/ 2002 conform carora incepand cu 01.01.2003 cota de impozit pe profit este de 12,5 % pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii veniturilor incasate din export in volumul total al veniturilor, societatea incasand suma de Z lei care reprezinta o pondere de 13,65 % din totalul veniturilor facturate la export in 2003 si pentru care beneficiaza de cota de impozit pe profit de 12,5 %;

- precizeaza ca in anul 2006 a acordat cheltuieli cu diurna si cazarea pentru perioada 2006 in suma de Z euro/ zi, iar pentru perioada 2006 a acordat Z euro/ zi, insa organele de control au luat in considerare doar Z euro/ zi desi societatea a realizat profit, situatie in care conform Legii 571/ 2003 cheltuielile cu indemnizatia de deplasare in strainatate sunt in limita a de 2,5 ori nivelul stabilit pentru institutiile publice prevazut de HG 518/ 1995 la suma de Z euro/ zi pentru deplasari in Italia, limita de 2,5 ori fiind de Z euro/ zi, cu mentiunea ca a inregistrat eronat la alte venituri suma de Z lei si solicita diminuarea veniturilor cu aceasta suma la calculul impozitului pe profit.

In consecinta, solicita desfiintarea actelor administrative atacate si anulara obligatiilor de plata care au fost stabilite de organele de inspectie fiscala ca si sume suplimentare de plata la impozitul pe profit.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. Z si modificata prin Decizia de impunere nr. Z, comunicate SC "X" SRL la data de Z, respectiv la data de Z, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a municipiului Z au constatat urmatoarele:

Pe anii 2003, 2004, 2005 si 2006 societatea a tratat din punct de vedere fiscal ca si cheltuieli deductibile suma totala de Z lei (Z lei + Z lei + Z lei + Z lei) reprezentand cheltuieli cu cazarea salariatilor delegati in Italia pentru care nu a prezentat documentele justificative de cazare in strainatate.

Iar, in luna decembrie 2003 a inregistrat in evidenta contabila si a dedus la calculul impozitului pe profit suma de Z lei reprezentand diferente de curs aferente facturii fiscale nr. Z care ulterior, in luna decembrie 2003 a fost stornata.

Tinand seama de cele constatate, organele de inspectie fiscala au recalculat profitul impozabil sau pierderea fiscala inregistrate de societate pe perioada 2003 - 2006 si au stabilit un impozit pe profit

suplimentar de plata in suma totala de Z lei, din care: pe anul 2003 in suma de Z lei, pe anul 2004 in suma de Z lei, pe anul 2005 in suma de Z lei si pe anul 2006 in suma de Z lei.

Aceste sume au ramas definitiv de plata in sarcina societatii dupa modificarile facute ulterior prin Decizia de impunere nr. Z cu privire la venituri realizate din export de servicii in suma totala de Z lei, care reprezinta o pondere de Z % din totalul veniturilor facturate la export in anul 2003 pentru care beneficiaza de cota de impozit pe profit de 12,5 % si inregistrarea eronata la venituri a sumei de Z lei in anul 2006.

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit calculat suplimentar in suma totala de Z lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere aferente in suma totala de Z lei si penalitati de intarziere in suma totala de Z lei pe perioada2004 -2008.

III. Avand in vedere cele constatate de organele de inspectie fiscala, motivele invocate de contestatoare, precum si documentele aflate la dosarul cauzei se retin urmatoarele:

SC "X" SRL cu sediul in Z, str. Z nr. Z, ap.Z, jud. Bihor, este inmatriculata la Oficiul Registrului Comertului Z sub nr. Z si are codul de inregistrare fiscala Z.

A. Directia Generala a Finantelor Publice Bihor este investita sa se pronunte daca SC "X" SRL datoreaza obligatiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr. Z, modificata prin Decizia de impunere nr. Z privind obligatiile fiscale de plata in suma totala de Z lei, constand in:

- **impozit pe profit in suma de Z lei;**
- **majorari de intarziere aferente in suma de Z lei;**
- **penalitati de intarziere aferente in suma de Z lei.**

De mentionat este faptul ca, la data de Z organele de inspectie fiscala au modificat impozitul pe profit stabilit prin Decizia de impunere nr. Z in suma de Z lei si accesoriile aferente in suma de Z lei (Z lei + Z lei) pe baza unor documente justificative prezentate de catre agentul economic, fiind emisa in aceste sens Decizia de impunere nr. Z, comunicata contestatoarei la data de Z, prin urmare obiectul contestatiei il constituie obligatiile fiscale ramase dupa corectare si anume: impozit pe profit in suma de Z lei, majorari de intarziere in suma de Z lei si penalitati de intarziere in suma de Z lei.

1. In fapt, cu ocazia verificarii efectuate la SC "X" SRL, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea are de plata impozit pe profit suplimentar si accesorii aferente, ca urmare a neacceptarii ca deductibile fiscal a cheltuielilor privind cazarea in strainatate a salariatilor in anii 2003 - 2006 (cap. III pct. I) Impozitul pe profit din

Raportul de inspectie fiscala nr. Z, modificat prin Raportul de inspectie fiscala nr. Z **in suma totala de Z lei (Z lei in anul 2003 + Z lei in anul 2004 + Z lei in anul 2005 + Z lei in anul 2006), pentru care nu a prezentat documente de justificare a sumelor in valuta privind cazarea salariatilor delegati in Italia.**

Totodata, se retine ca organele de control au consemnat in actul administrativ atacat (raport inspectie fiscala) ca plata sumelor catre salariati s-a facut in anii urmatori inregistrarii acestor sume in valuta pe cheltuieli si depunerii bilanturilor contabile, respectiv in ianuarie 2005 au fost platite sumele din septembrie 2003, in decembrie 2006 au fost platite sumele de pe lunile februarie- noiembrie 2005, etc., cu mentiunea ca in mare parte platile s-au efectuat din creditarea societatii.

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 9 alin.(7) lit. c) si j) din Legea nr. 414/ 2002 privind impozitul pe profit aplicabile pentru anul 2003, mentinute ulterior prin prevederile art. 21 alin.(1), alin.(2) lit.e), alin.(3) lit.b) si alin.(4) lit. f) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, unde se precizeaza:

“Art. 21 - (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative in vigoare. [...]

(2) Sunt cheltuieli efectuate in scopul realizarii de venituri si:

[...]

e) cheltuielile de transport si cazare in tara si in strainatate efectuate de catre salariati si administratori, in cazul in care contribuabilul realizeaza profit in exercitiul curent si/ sau din anii precedenti.

[...]

(3) Urmatoarele cheltuieli au deductibilitate limitata:

[...]

b) suma cheltuielilor cu indemnizatia de deplasare acordata salariatilor pentru deplasari in Romania si in strainatate, in limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru institutiile publice, in cazul in care contribuabilul realizeaza profit in exercitiul curent si/ sau din anii precedenti. Cheltuielile de transport, cazare si indemnizatia acordata salariatilor, in cazul contribuabilului care realizeaza pierdere in exercitiului curent si/ sau din anii precedenti, sunt limitate la nivelul legal stabilit pentru institutiile publice;

[...]

(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

f) cheltuielile inregistrate in contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efectuarii operatiunii sau intrarii in gestiune, dupa caz, potrivit normelor;”, completate cu cele ale pct. 34 din Normele metodologice date in aplicarea acestora, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 44/ 2004, care mentioneaza:

“34. Cheltuielile de transport, cazare si indemnizatia acordata salariatilor sunt limitate la nivelul legal stabilit pentru institutiile publice, in situatia in care contribuabilul inregistreaza pierdere contabila din cumularea rezultatului contabil curent sau cel reportat.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, cheltuielile de cazare a salariatilor delegati, respectiv indemnizatia de deplasare in strainatate a acestora pot fi considerate deductibile din punct de vedere fiscal pe baza de documente justificative, in functie de rezultatul financiar - fiscal realizat, respectiv daca societatea a obtinut profit in exercitiul curent si/ sau in anii precedenti in limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru institutiile publice, in timp ce daca a realizat pierdere in anul curent si/ sau precedenti, cheltuielile de cazare si indemnizatia de deplasare sunt deductibile la nivelul legal stabilit pentru institutiile publice, de asemenea pe baza de documente justificative.

In speta, sunt incidente si prevederile art. 9 alin.(3) - (5), art. 12 si art. 17 alin.(1) din Hotararea Guvernului nr. 518/ 1995 privind unele drepturi si obligatii ale personalului roman trimis in strainatate pentru indeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, unde se arata:

“Cazarea

Art. 9 - (3) In situatia in care cazarea nu poate fi asigurata la unitati hoteliere sau altele asemenea, personalul poate sa inchirieze si locuinte, inasa cu plata unei sume in limita a 75 % din plafonul de cazare.

(4) Eventualele plati pentru cazare, care depasesc plafoanele stabilite in conditiile prezentei hotarari, se aproba, pe baza documentelor de plata.

(5) Prin cheltuieli de cazare se intelege, pe langa tarifele sau chiria platite si eventualele taxe obligatorii pe plan local, precum si costul micului dejun, atunci cand acesta este inclus in tarif.

[...]

Modul de acordare si de justificare a sumelor cheltuite in valuta

Art. 12 - (1) Sumele in valuta convenite personalului, in conditiile stabilite prin prezenta hotarare, se acorda sub forma de avans.

(2) Justificarea sumelor cheltuite in valuta, cu exceptia celor reprezentand drepturile de diurna, se face pe baza de documente si se aproba de catre conducatorii unitatilor trimitatoare; in cazul cheltuielilor medicale este necesar si avizul policlinicii de specialitate.

(3) In situatia in care in unele tari, potrivit practicii existente pe plan local, nu se elibereaza documente sau acestea sunt retinute de catre autoritati, sumele cheltuite se justifica pe baza de declaratie data pe propria raspundere.

In tarile in care Romania are reprezentante, declaratia se confirma de catre aceste reprezentante, daca pentru obtinerea acestei confirmari nu sunt necesare cheltuieli de deplasare.

[...]

Art. 17 - (1) Se recomanda agentilor economici, [...], precum si fundatiilor, asociatiilor si altor asemenea, sa aplice in mod corespunzator prevederile prezentei hotarari.”

Asadar, regula generala de justificare a sumelor cheltuite in valuta, cu exceptia diurnei, deci si a cheltuielilor cu cazarea in strainatate in interes de serviciu, este aceea ca justificarea se face pe baza de documente legale (facturi, chitante, contracte, etc.), fata de care este prevazuta si situatia speciala in care aceste cheltuieli pot fi justificate pe baza declaratiilor date pe propria raspundere de catre salariati, dar numai pentru acele tari in care potrivit practicii existente pe plan local nu se elibereaza documente de cazare sau acestea au fost retinute de autoritati, situatie ce nu se justifica in cazul de fata.

De la dosarul cauzei, analizand documentele depuse de contestatoare, spre exemplificare: **ordinele de deplasare si deconturile de cheltuieli pentru deplasari externe nr. Z, nr. Z si nr. Z pentru salariatii A, B si C si declaratiile acestora pe proprie raspundere**, precizam ca aceste documente astfel intocmite, **nu pot fi luate in considerare pentru ca prin acestea nu se face dovada efectuarii operatiunilor pentru justificarea sumelor in valuta inregistrate pe cheltuieli ca si deductibile fiscal si nu indeplinesc conditiile de documente justificative in sensul prevederilor art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/ 1991.**

Ca atare, sunt aplicabile in materie prevederile art. 6 alin.(2) din Legea contabilitatii nr. 82/ 1991, care mentioneaza:

“Orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un in scris care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.”, coroborate cu cele ale pct. 44 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 44/ 2004, unde se specifica:

“44. Inregistrările in evidenta contabila se fac cronologic si sistematic, pe baza in scrisurilor ce dobandesc calitatea de document justificativ care angajeaza raspunderea persoanelor care l-au intocmit, conform reglementarilor contabile in vigoare.”

Mai mult, **documentele prezentate nu cuprind nici continutul minimal obligatoriu de informatii privind scopul si destinatia concreta, adica nu este inregistrata localitatea unde au fost cazati salariatii, ci numai Italia nerezultand locatia exacta de cazare si nici cheltuieli efectuate pe baza de documente (facturi si chitante de cazare, sau orice ale inregistrarii)**, in conformitate cu dispozitiile Ordinului ministrului finantelor publice nr. 1.850/ 2004 privind registrele si formularele financiar-contabile, care prevad ca:

"ORDIN DE DEPLASARE (DELEGATIE - cod 14 - 15 - 4)

[...]

5. Continutul minimal obligatoriu de informatii al formularului este urmatorul:

[...]

- scopul, destinatia si durata deplasarii;
- cheltuieli efectuate: felul actului si emitentul, numarul si data actului, suma;

[...]

- semnaturi: conducatorul unitatii, controlul financiar preventiv, persoana care verifica decontul, seful de compartiment, titularul de avans.", informatii care lipsesc din ordinele de deplasare anexate in copie la dosarul contestatiei.

Referitor la sustinerea din contestatie ca ordinele de deplasare sunt completate cu localitatea de destinatie si ca au anexate copii ale pasapoartelor salariatilor care au efectuat deplasarea si deconturile de cheltuieli aferente pentru deplasari externe, mentionam ca aceasta nu se justifica fiind doar o simpla afirmatie, intrucat ordinele de deplasare au aplicata doar stampila partenerului italian cu sediul acestuia si nicidecum locul unde au fost cazati salariatii si nici din deconturile de cheltuieli nu rezulta locul de cazare si durata, atat ordinele de deplasare, cat si deconturile fiind completate cu sumele in valuta rezultate din calcule matematice (nr. zile x suma acordata/ zi) si nu cu sume inregistrate si decontate salariatilor pe baza de documente care sa ateste cazarea efectiva.

Cu privire la celelalte afirmatii facute de contestatoare ca sumele au fost acordate in limitele nivelului legal stabilit pentru institutiile publice si in conditiile contractului colectiv de munca pe ramura, mentionam faptul ca o data ce lipsesc documentele justificative de cazare si in situatia de fata cand documentele depuse spre exemplificare nu fac dovada cazarii, argumentele invocate sunt nerelevante si nu sunt in masura sa modifice constatările organelor de inspectie fiscala, cu atat mai mult cu cat platile catre salariatii s-au efectuat cu intarziere de cel putin 1 an sau 2 de la data cazarii acestora si inregistrarii acestor sume

pe cheltuieli, prin creditarea societatii, asa cum de altfel au consemnat organele de control cu ocazia verificarii efectuate.

De subliniat este si faptul ca, desi societatea sustine ca aceste cheltuieli in suma totala de Z lei sunt deductibile fiind efectuate in scopul realizarii veniturilor impozabile, facturate si incasate, de fapt, aceasta a inregistrat pe perioada verificata, respectiv in anii 2004 si 2005 pierderi fiscale in suma de Z lei si in suma de Z lei, iar in anul 2006 a inregistrat profit contabil, insa avea reportata pierderea fiscala cumulata din anii precedenti.

Potrivit dosarului preturilor de transfer - Cap. IV din Raportul de inspectie fiscala nr. Z , reiese ca societatea a facturat pe perioada 2003-2006 prestari de servicii in suma de Z euro catre clientul din Italia - M cu care se afla in relatii de afiliere, in timp ce costurile totale inregistrate ca fiind aferente acestor venituri sunt in suma de Z euro reprezentand in principal salarii brute, contributi sociale aferente si cheltuieli cu diurna si cazarea salariatilor pentru deplasari in strainatate.

Prin urmare, in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea profitului impozabil si a pierderii fiscale pe perioada verificata luand in considerare ca nedeductibile din punct de vedere fiscal cheltuielile privind cazarea salariatilor in strainatate in suma totala de Z lei, din care Z lei pe anul 2003, Z lei pe anul 2004, Z lei pe anul 2005 si Z lei pe anul 2006, stabilind ca societatea are de plata impozit pe profit suplimentar in suma totala de Z lei, respectiv: in suma de Z lei pe anul 2003, in suma de Z lei pe anul 2004, in suma de Z lei pe anul 2005 si in suma de Z lei pe anul 2006.

2. In ceea ce priveste suma de Z lei cuprinsa de organele de inspectie fiscala la stabilirea diferentei de impozit pe profit pe anul 2003, se retine ca aceasta reprezentand diferente de curs valutar aferente facturii fiscale nr. Z eronat au fost considerate de societate ca deductibile fiscal deoarece factura a fost stornata in luna decembrie 2003, asadar, corect s-a facut aplicarea prevederilor art. 9 alin.(1) din Legea nr. 414/ 2002 privind impozitul pe profit, in vigoare in anul 2003, unde se mentioneaza ca:

"Art. 9. - (1) La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente veniturilor impozabile.", completate cu dispozitiile pct. 9.1. din Instructiunile privind metodologia de calcul al impozitului pe profit aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 859/ 2002, unde se precizeaza:

"9.1. Cheltuielile efectuate de un contribuabil sunt considerate ca fiind aferente veniturilor impozabile numai daca sunt efectuate in scopul realizarii veniturilor."

Pe cale de consecinta, diferenta de impozit pe profit in suma totala de Z lei ramane ca obligatie fiscala de plata pe perioada verificata si contestatia depusa de societate urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

3. Obligatii fiscale accesorii

Referitor la majorarile de intarziere in suma de Z lei aferente impozitului pe profit suplimentar stabilit, precizam ca acestea raman de plata in sarcina contestatoarei, fiind calculate in baza prevederilor art. 114(1) si 115(1), devenite art. 115(1) si 116(1) si ulterior art. 119(1) si 120(1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu cele ale Hotararilor Guvernului nr. 1.513/ 2002, nr. 67/ 2004, nr. 784/ 2005 si ale Legii nr. 210/ 2005 cu privire la stabilirea cotei majorarilor de intarziere datorate pentru neplata la termen a obligatiilor bugetare.

In acest sens, la art. 119(1) si 120(1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza:

“Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Iar, **penalitatile de intarziere in suma de Z lei** aferente impozitului pe profit, sunt datorate pana la data de 15.07.2005 in conformitate cu prevederile art. 120(1) devenit art. 121(1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/ 2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata, unde se specifica:

“Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5% pentru fiecare luna si/ sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor.”, si pe perioada 15.07 - 31.12.2005 potrivit art. 120 din Legea nr. 210/ 2005 privind aprobarea Ordonantei Guvernului nr. 20/ 2005 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 92/ 2005 care modifica penalitatile de intarziere la 0,6% pe luna.

B. Referitor la contestatia formulata impotriva Dispozitiei nr. Z privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala precizam ca

Administratia Finantelor Publice a municipiului Z a raspuns prin Decizia nr. Z conform dispozitiilor art. 209 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, unde se precizeaza:

"(2) Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente."

Fata de cele retinute, in raport cu actele normative enuntate in cuprinsul deciziei si in temeiul art. 210(1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestatiei formulata de SC "X" SRL din Z, ca neintemeiata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Bihor conform procedurii legale in termenul legal prevazut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv